
12 - MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS EN COMÚ PODEM, PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA I ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA PER A L'ACOLLIDA DE MIGRANTS AFGANESOS I AFGANESES I DE COMPROMÍS EN LA DEFENSA DELS DRETS HUMANS.

El Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels/de les 27 regidors/regidores assistents, **aprova** la moció següent:

“El passat 15 d'agost els extremistes talibans van prendre el poder a l'Afganistan després d'una ràpida ofensiva que deixa el país en una gran incertesa de futur i posa novament en risc els valors de la democràcia, els drets humans, el dret de la dones i infants i totes les llibertats, facilitats i oportunitats socioeconòmiques que han de resultar de la institucionalització d'aquests valors.

Des de l'any 2008, més de 71.000 persones han estat deportades des de la UE a l'Afganistan, argumentant que aquest era un país segur. Abans que Kabul caigués en mans dels talibans, l'ACNUR calculava que hi havia 400.000 desplaçaments forçosos des del començament de l'any, el 80% dels quals eren dones i menors, però les xifres avui són molt més altes. La Unió Europea i els governs que la conformen tenen una responsabilitat directa en aquesta situació i han de prendre mesures immediates.

Els drets de les dones i les nenes han d'estar al centre de la resposta mundial davant la crisi actual. Són elles les que tenen major risc de ser negades en la seva dignitat, sotmeses, esclavitzades i fins i tot assassinades. En l'anterior Govern talibà, entre 1996 i 2001, elles no podien sortir de casa, ni trepitjar el carrer soles, ni estudiar, ni treballar, ni participar en les decisions de la seva comunitat política, ni assistir a una consulta mèdica per pròpia decisió, ni quedar-se a soles amb un metge home. Amnistia Internacional recorda que en els últims 20 anys i gràcies fonamentalment a la ingent ajuda social i econòmica internacional, els drets de les dones i nenes afganeses van progressar substancialment i han pogut participar més activament en la vida política, econòmica i social de país. Tot i el conflicte permanent, dones afganeses han aconseguit ser advocades, metgesses, jutgesses, professores, enginyeres, atletes, polítiques, periodistes, empresàries, agents de policia i membres de l'exèrcit, activistes de drets humans.

Zarqa Yaftali, advocada i activista pels drets de les dones i de la infància, ja en 2020 va declarar davant el Consell de Seguretat de l'ONU: “Els nostres guanys aconseguits amb tant d'esforç poden ser arrabassats sense previ avís. Els amargs records del govern dels talibans ens persegueixen diàriament. Aquestes experiències continuen sent una realitat per a moltes dones i nenes que viuen en àrees controlades pels talibans, on la llibertat està severament restringida”.

La declaració de Zarqa és avui la crònica d'una mort anunciada. El ressorgiment del poder del Talibà amb la presa de control del país després de la retirada de les tropes estatunidenques després de 20 anys d'ocupació, retornen a les dones i nenes afganeses a una època del terror que mai va acabar d'anar-se i que avui les torna a despullar de tota identitat i dignitat, que les sotmet, esclavitzava i assassinava. Deixant patent que les converses de pau van començar malament i van derivar en la situació actual.

Les societats occidentals com la nostra, vivint en un món on els drets de les dones, encara que de manera millorable i ampliables, estan garantits, el tenim difícil per a poder comprendre i assumir la profunda devastació que ha de suposar viure un infern similar, la deshumanització de la dona i de la infància. A les nostres societats hem de transmetre'ls la necessitat de mantenir viva l'alarma, hem de mantenir-nos atentes al risc que suposa l'avanç de les extremes dretes i dels fanatismes religiosos.

Hem de mantenir la consciència del terror tangible que sofreixen les dones i nenes afganeses i fer-los saber que ens importen i hem d'exigir als nostres governs democràtics i organitzacions internacionals construïts sobre els pilars de la igualtat de drets, la justícia social i la pau, actuïn de manera immediata i contundent: les Nacions Unides, els Estats Units, la Unió Europea, agències donants, i també el govern d'Espanya. No poden mirar a un altre costat, ni donar solucions testimonials, han d'actuar amb urgència per a parar aquesta tragèdia i necessàriament han d'escoltar les dones afganeses, necessàriament han de mirar als ulls de la infància afganesa i necessàriament han de condemnar amb contundència, els delictes de guerra i lesa humanitat comesos al llarg dels anys.

Però veiem com tant des de la Unió Europea, com des de països com Rússia o Xina, es parla ja de donar legitimitat al Govern talibà en pro de la consolidació d'un Estat què, al menys, garanteixi les relacions econòmiques, de manera vergonyant. Però hauríem de preguntar-nos si la repulsió que ens causa el règim talibà no hauria de ser anàloga amb els governs dels països del Golf, Emirats Àrabs, Qatar, Aràbia Saudita... amb qui alegrement fem negocis i ens agrada publicitar a les samarretes dels nostres equips de futbol.

Amb la presa del poder per part dels talibans, avui la situació de les dones afganeses s'agreuja encara més si la comunitat internacional no actua de forma ràpida i decisiva. Milers de afganeses corren risc de patir represàlies dels talibans i de quedar abandonades a un futur incert.

A la vegada, i davant una nova crisi humanitària amb milers de persones que cerquen refugi, és urgent la creació d'un corredor legal i segur d'accés al territori de la UE per a les persones refugiades demandants d'asil que vulguin abandonar l'Afganistan; la suspensió de l'acord UE-Turquia que impedeix arribar a territori europeu i l'eliminació del requisit de visat a la ciutadania afganesa que vulgui entrar en territori Schengen; la paralització immediata dels vols de deportació a l'Afganistan i el reassentament en condicions dignes de les persones retingudes en camps de migrants entre els diferents estats membres de la UE. En aquests moments dramàtics per al poble afganès la comunitat internacional ha d'estar a l'alçada i ha de realitzar un esforç solidari per ajudar a tot un poble condemnat a la mort i l'horror, de manera especial amb les dones i nenes.

Amb l'esperança i convicció que la comunitat internacional estarà a l'alçada i que no deixarà que el poble afganès, i els drets de les seves dones i nenes, retrocedeixin 20 anys; ens comprometem a mobilitzar-nos en solidaritat, a col·laborar i a protegir els drets humans, així com a assegurar que les veus de tot el poble afganès, en particular les de les seves dones i nenes siguin escoltades.

Atès que el municipalisme català ha demostrat reiterades vegades la seva solidaritat i el seu compromís amb les urgències humanitàries, la defensa dels drets humans i les llibertats fonamentals com imperatiu per a la convivència, la justícia i la pau dels pobles.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

Primer - No reconèixer el règim talibà imposat per la violència i la força i manifestar la nostra reprovació i condemna del nou règim extremista al poder des del 15 d'agost de 2021.

Segon - Mostrar la nostra solidaritat i suport al poble afganès en aquests moments difícils davant la implantació d'un sistema totalitari que amenaça amb la repressió i la retallada de les llibertats i dels drets humans.

Tercer - Expressar la nostra profunda preocupació per la situació que travessa l'Afganistan i l'impacte en els drets humans i en les vides de la seva gent, en particular de les nenes i dones

afganeses que corren el risc de ser privades dels drets més bàsics, com ara la mobilitat, el treball o l'educació.

Quart - Instar el govern de l'Estat i a la UE que exigeixin el règim talibà el màxim respecte i protecció de les lleis humanitàries internacionals, així com l'exercici dels drets i llibertats dels ciutadans i ciutadanes afganeses.

Cinquè - Instar el govern de l'Estat i a la UE l'establiment de vies legals i segures d'accés a la UE a les persones que busquin refugi des de l'Afganistan, amb mesures com l'expedició de visats humanitaris, la possibilitat de sol·licitar asil en consolats i ambaixades de la UE en els països limítrofs amb Afganistan i els corredors humanitaris des de l'Afganistan a països segurs i la seva posterior acollida, especialment per dones i menors que seran el grup que patirà conseqüències més greus sota mandat talibà.

Sisè - Fer una crida a tota la comunitat internacional perquè actuï amb fermesa i unitat, a l'hora de combatre l'amenaça terrorista global, d'evitar que aquest país es converteixi en refugi d'organitzacions terroristes o s'utilitzi com a plataforma de terrorisme internacional, i de garantir que es respectin els drets humans bàsics.

Setè - Apel·lar a les Nacions Unides, però també a la resta de països i particularment a la UE, perquè defensin els valors humans universals i estiguin a l'alçada de les circumstàncies prestant assistència i ajuda humanitària a la població civil, assegurant la presència i participació d'actors humanitaris en el terreny, i facilitant l'acollida internacional de totes aquelles persones refugiades de l'Afganistan que vulguin sortir lliurement del seu país, a la recerca d'un nou futur més esperançador.

Vuitè - Instar el Govern de Catalunya a que posi a disposició els recursos propis destinats a persones sol·licitants de protecció internacional i al Govern d'Espanya a la utilització de les places disponibles destinades a l'acollida de sol·licitants de protecció internacional preferentment a dones i nenes, els drets i vides puguin estar en perill al seu país. Igualment, sol·licitem a les entitats municipalistes de Catalunya (FMC i ACM), a la Xarxa de Ciutats i Pobles Refugi i el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament que coordinin els municipis catalans per col·laborar en l'acollida.

Novè - Refermar el compromís de Santa Coloma de Gramenet amb la Xarxa de Ciutats i Pobles refugi, per tal de facilitar recursos per a l'acollida de migrants. I en aquest cas especialment de les dones i les nenes afganeses.

Desè - Instar el Govern de l'Estat a cessar qualsevol acord econòmic amb estats afins al règim talibà i que contribueixin de manera directa o indirecta en l'ocupació i destrucció de països sencers, així com a la vulneració de drets i llibertats la població civil i la mort de milers de persones innocents, especialment de les dones i nenes afganeses.

Onzè - Instar el govern de l'Estat Espanyol que incrementi els fons d'assistència humanitària per contribuir a la cobertura de les necessitats urgents dels 18 milions de persones que la requereixen a l'Afganistan per a la seva supervivència.

Dotzè - Traslladar els presents acords a al Ministeri d'Exteriors i Ministeri d'Inclusió Social, Seguretat Social i Migracions, el Departaments de Presidència, Igualtat i Feminismes, Acció Exterior i de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, als grups polítics del Parlament Europeu, Congrés i Senat i Parlament de Catalunya, al Fons Català de Cooperació, a la Xarxa de Ciutats i Pobles Refugi a Asil.cat a la Federación Española de Municipios y Provincias (FEMP) les entitats municipalistes de Catalunya.”